

Intelligence. The Creative Response to Now

Editor/Compiler: Osho International Foundation

Copyright © 2004 OSHO International Foundation, Elveția,

www.osho.com/copyrights

Respect pentru pameni și 2014 Grup Media Litera

Toate drepturile rezervate

Materialul de față constă în răspunsurile date de Osho unei audiențe largi, selectate din diverse conferințe ale lui Osho. Toate conferințele lui Osho au fost publicate sub formă de cărți și sunt de asemenea disponibile sub formă de înregistrări audio originale. Înregistrările audio și arhiva completă a conferințelor sale pot fi găsite în cadrul bibliotecii online OSHO, pe www.osho.com.

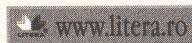
OSHO®

OSHO este o marcă înregistrată a OSHO International Foundation,
www.osho.com/trademarks.

INTRODUCEREA

Introspectiv este o divizie a Grupului Editorial Litera
O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel. 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372

Ne puteți vizita pe

Inteligenta
Reacționează creativ la prezent
Editor/Compiler: Osho International Foundation

Copyright © 2018 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Copertă: Florentina Tudor
Tehnoredactare și prepress: Ana Cioclo

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OSHO

Inteligenta. Reacționează creativ la prezent/ Osho;
trad.: Lidia Grădinaru. – București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-3067-4

I. Grădinaru, Lidia (trad.)

294.5

Cuprins

Cuvânt înainte. Inteligența nu e ce crezi	7
CAPITOLUL 1. INTELIGENȚA - UN DAR AL NATURII	9
Poezia inimii 25	
O franchețe a ființei 29	
CAPITOLUL 2. CE ÎI FACE PE OAMENI PROȘTI	33
Supraviețuirea celor mai capabili 35	
Lupta pentru eficiență 41	
Reprimarea și manipularea 45	
Păcatul nesupunerii 50	
Urmarea strictă a ordinelor 55	
CAPITOLUL 3. MINTEA - O CUTIE A PANDOREI	61
Ieșirea din piramidă 81	
CAPITOLUL 4. DE LA MINTE LA NON-MINTE	91
De la gândire la înțelegere 98	
De la reacție la răspuns 103	
De la credință la convingere 105	
De la simpatie la compasiune 107	
De la comunicare la comuniune 108	
Stăpânul și servitorul 110	
Cunoscut, necunoscut, incognoscibil 112	

CAPITOLUL 5. ÎN AFARA CUTIEI - ELIBERAREA DE CONDIȚIONARE 129

Un alt fel de nesupunere 133

Inteligenta inocentei 143

Darul de a fi viu 155

Descoperirea butonului „Oprit“ 157

Fii simplu 159

Lumina din tine 171

CAPITOLUL 6. SIMPTOME, PUNCTE DE SPRIJIN ȘI PIEDICI

Răspunsuri la întrebări 175

Cuvânt de încheiere.

Redescoperirea inteligenței prin meditație 219

Pentru informații suplimentare 230

Despre autor 231

Despre Stațiunea de Meditație Osho 233

Cuvânt înainte

Inteligenta nu e ce crezi

În primul rând, trebuie să știi că intelectualitatea nu e inteligență. A fi intelectual înseamnă a fi fals; intelectualitatea este inteligență simulată. Ea nu este reală din cauză că nu e a ta, e împrumutată. Inteligența este dezvoltarea conștiinței interne. Ea nu are nici o legătură cu cunoștințele, are legătură cu meditația. Un om intelligent nu acționează pe baza experienței trecute; el acționează în prezent, în funcție de condițiile prezente. El nu reacționează, ci răspunde. De aceea, este întotdeauna imprevizibil; niciodată nu poți fi sigur ce urmează să facă.

Un catolic, un protestant și un evreu vorbeau cu un prieten căruia tocmai i se spuse că mai avea șase luni de trăit.

– Tu ce ai face dacă doctorul ți-ar da doar șase luni de trăit? îl întrebă omul pe catolic.

Respect pentru monahul

— Ah! spuse cătolicul. Mi-aș dărui toate bunurile bisericii, m-aș împărtăși în fiecare duminică și mi-aș spune în mod regulat rugăciunile.

— Dar tu? îl întrebă omul pe protestant.

— Eu aș vinde tot și aș pleca într-o călătorie în jurul lumii și m-aș distra pe cinste.

— Și tu? îl întrebă omul pe evreu.

— Eu? Eu aș consulta alt doctor.

Asta e inteligență!

1

Inteligenta - un dar al naturii

Inteligenta face parte intrinsecă din viață. Inteligența este o calitate naturală a vieții. Așa cum focul e fierbinte, iar aerul e invizibil și apa curge la vale, tot așa e și viața inteligentă. Inteligența nu se dobândește prin eforturi. Ea este ceva înăscut. Copacii sunt inteligenți în felul lor, ei au destulă inteligență pentru viața lor. Păsările sunt inteligente, la fel și animalele. De fapt, ceea ce vor să spună religiile prin Dumnezeu e următorul lucru: că universul este intelligent, că pretutindeni există inteligență ascunsă. Iar dacă ai ochi să vezi, poți să vezi peste tot. Viața este inteligentă.

Numai omul a devenit lipsit de inteligență. Omul a alterat fluxul normal al vieții. Singur omul e lipsit de inteligență. Ai văzut vreodată o pasăre pe care poți să numești proastă? Ai văzut vreun animal pe care l-ai putea numi cretin? Nu, astfel de lucruri se întâmplă numai la om. Ceva a luat-o prost. Inteligența omului a fost alterată, coruptă, făcută infimă.

Respect pentru cunoscători

Iar meditația nu e decât repararea acelei stricăciuni. Dacă omul ar fi lăsat în pace, n-ar fi deloc nevoie de meditație. Dacă preoții și politicienii nu s-ar băga peste inteligența omului, meditația n-ar avea nici un rost, n-ar fi nevoie de ea. Meditația este terapeutică – mai întâi apare boala, apoi e nevoie de meditație. Dacă boala nu există, nu e nevoie de meditație. Așadar, meditația e medicinală. Nu întâmplător cuvintele *meditație* și *medicină* au aceeași rădăcină.

Fiecare copil se naște inteligent, iar în clipa în care se naște copilul, noi tăbărâm asupra lui și începem să-i distrugem inteligența, căci inteligența e periculoasă pentru structura politică, pentru structura socială, pentru structura religioasă. E periculoasă pentru papă, este periculoasă pentru preot, este periculoasă pentru liderul politic. Este periculoasă pentru legea de drept. Inteligența e în mod natural rebelă. Inteligența nu poate fi supusă nici unei constrângeri. Inteligența este foarte hotărâtă în a se afirma, ea nu poate fi silită să fie o imitație mecanică.

Oamenii trebuie transformați în niște căpătăni la indigo; originalitatea lor trebuie distrusă, altfel toate prostiile care există pe pământ ar fi imposibile. Ai nevoie de un lider pentru că și-a luat inteligența – altfel n-ar fi nevoie de nici un lider. De ce te-ai lăsat după altcineva? Te-ai lăsat după inteligența ta.

Numai că nu o mai ai. Dacă cineva vrea să devină lider, trebuie să facă un lucru – să-ți distrugă, cumva, inteligența.

Dacă cineva vrea să devină lider, trebuie să facă un lucru – să-ți distrugă, cumva, inteligența.

Să te clăine din rădăcini, să te facă să-ți fie frică. Trebuie să te facă să nu mai ai încredere în tine – asta e o condiție indispensabilă.

Dacă ești inteligent, îți rezolvi singur problemele. E destul să fii intelligent ca să-ți rezolvi toate problemele. De fapt, orice probleme apar în viață, tu ai mai multă inteligență decât probleme. Inteligența e o provizie, un dar al naturii. Dar există oameni ambicioși care vor să guverneze, să domine; există nebuni ambicioși – ei crează frica din tine. Frica e ca rugina, distrugе toată inteligența. Dacă vrei să distrugi inteligența cuiva, mai întâi trebuie să creezi frica; creează iadul și fă-i pe oameni să se teamă. Când oamenii se tem de iad, se duc și se prosternează în fața preotului. Îl ascultă pe preot. Dacă nu-l ascultă pe preot, îi așteaptă focul iadului – e firesc să le fie frică. Ei trebuie să se apere de focul iadului, și pentru asta e nevoie de preot. Preotul devine indispensabil.

Doi oameni erau parteneri într-o afacere. Era o afacere foarte ciudată în felul ei și îi obliga să călătorescă prin țară. În ce constă afacerea? Unul dintre parteneri mergea într-un oraș, iar noaptea se ducea și arunca smoală pe geamurile oamenilor, după care dispărea. După două sau trei zile venea celălalt. El se oferea să curețe smoala de pe geamuri. Și oamenii plăteau, firește – trebuie să plătească. În astă constă parteneriatul lor. Unul făcea stricăciunea, celălalt o repară.

Trebuie creată echipa și trebuie creată lăcomia. Inteligența nu e lăcomă. Te va mira să află că un om intelligent nu e niciodată lăcom. Lăcomia este caracteristică lipsei de inteligență, mărginirii. Aduni provizii pentru ziua

de mâine pentru că nu ai încredere că mâine ai să fii în stare să ataci viața, altfel de ce ai stoca? Devii avar, devii lacom pentru că nu știi dacă mâine inteligența ta va face față vieții sau nu. Cine știe? N-ai încredere în inteligența ta, așa că aduni în prostie, devii lacom. Un om intelligent nu se teme, el nu e lacom.

Lăcomia și teama merg mână-n mână – de asta raiul și iadul merg mână-n mână. Iadul e teama, raiul e lăcomia. Creează teamă în oameni și creează lăcomie în oameni – fă-i cât mai lacomi cu putință. Fă-i atât de lacomi, încât viața să nu-i mai poată satisface, și atunci se vor duce la preot și la lider. Atunci vor începe să fantazeeze despre o viață viitoare în care dorințele lor prostești și fanteziile tâmpite vor fi îndeplinite. Ca să ceri imposibilul, înseamnă să fii lipsit de inteligență.

Persoana intelligentă este pe deplin satisfăcută de ceea ce e posibil. Ea muncește pentru ceea ce este probabil, niciodată pentru ceea ce este improbabil sau imposibil, nu. Ea privește viața așa cum e, cu limitele ei. Nu e perfecționistă. Perfecționistul e nevropat. Dacă ești perfecționist, ai să ajungi nevropat.

De exemplu, dacă iubești o femeie și îi ceri fidelitate absolută, ai să înnebunești, și o să înnebunească și ea. Lucrul asta nu e posibil. Fidelitatea absolută înseamnă ca ea nici măcar să nu se gândească, nici măcar să nu viseze la alt bărbat, or, asta nu e cu putință. Cine ești tu? De ce să îndrăgostit ea de tine? Pentru că ești bărbat. Dacă poate

Persoana intelligentă este pe deplin satisfăcută de ceea ce e posibil.

să se îndrăgostească de tine, de ce nu poate să se gândească la alții? Posibilitatea asta rămâne deschisă. Și cum o să se descurce dacă vede un bărbat frumos trecând pe lângă ea, și în ea se aprinde dorință? Chiar și numai dacă spune „Bărbatul asta e frumos“, tot dorință înseamnă. Spui că ceva e frumos numai atunci când îl consideri demn de a fi posedat, demn de a te bucura de el. Nu ești indiferent.

Dacă ceri fidelitate absolută, atunci va exista conflict și vei rămâne bănuitor. Vei rămâne bănuitor pentru că te cunoști pe tine – tu te gândești la alte femei, deci cum poti să ai încredere că femeia ta nu se gândește la alți bărbați? Tu știi la ce te gândești tu, așa că știi că și ea se gândește la aceleași lucruri. Apar neîncrederea, conflictul, chinul. Acea iubire care era posibilă a devenit imposibilă din cauza unei dorințe imposibile.

Oamenii cer ceea ce nu se poate. Vor siguranță pentru viitor, ceea ce nu e posibil. Vor siguranță zilei de mâine – ea nu poate fi garantată. Omul intelligent știe că asta nu e în firea lucrurilor, a vieții. Viitorul rămâne deschis – banca poate da faliment, soția poate fugi cu alt bărbat, soțul poate să moară, copiii se pot dovedi nedemni de aspirațiile părinților. Cine știe ce se va întâmpla mâine? Poți să te îmbolnăvești, poți ajunge infirm. Cine știe ce va fi mâine?

Oamenii cer ceea ce nu se poate. Vor siguranță pentru viitor, ceea ce nu e posibil. Omul intelligent știe că asta nu e în firea lucrurilor, a vieții.

Să ceri siguranța zilei de mâine înseamnă să trăiești constant cu frica în suflet. Siguranța nu e cu putință, așa

Reșăzătunci când îți-e frică de nesiguranță, frica ta nu poate fi distrusă. Frica e prezentă, tremuri, și între timp clipa prezentă este ratată. Dorind siguranța viitorului îți distrugi prezentul, care este singura viață disponibilă. Și vei ajunge să fii din ce în ce mai fricos, mai lacom. Se naște un copil; copilul este un fenomen foarte, foarte deschis, extraordinar de intelligent. Dar noi sărim pe el și începem să-i distrugem inteligența. Începem să creăm în el frică. La naștere el nu se teme de nimic; noi îl facem să se teamă.

Scolile, colegiile, universitățile – toate îl fac din ce în ce mai mărginit, mai lipsit de inteligență. Ele pretind lucruri prostești. Ele cer să fie memorate lucruri prostești, lucruri în care copilul și inteligența lui naturală nu văd nici un rost. De ce să-i îngărmădim copilului în cap lucruri care pentru el sunt lipsite de sens? Dar școala, colegiul, universitatea, familia spun: „Bagă la cap! Nu știi acum, dar mai târziu vei ști de ce e nevoie de asta“.

Bagă la cap istorie, toate prostiile pe care oamenii le-au făcut altor oameni, toate nebuniile – studiază-le! Iar copilul nu vede rostul. Ce contează când a domnit în Anglia un anumit rege, de la ce dată până la ce dată? Însă copilul trebuie să memoreze prostiile asta. În mod firesc, inteligența lui se împovărează tot mai mult, devine infirmă. Pe inteligența lui se depune tot mai mult praf. Când se întoarce de la universitate, este lipsit de inteligență – universitatea și-a făcut treaba. Foarte rar se întâmplă să absolve cineva facultatea și totuși să rămână intelligent. Foarte puțini au reușit să treacă prin facultate și totuși să-și salveze inteligența – fenomenul e foarte rar.

În clipa în care ai devenit educat, ai devenit mărginit.

Omul educat se comportă total neintelligent. Du-te la popoare primitive, care n-au fost niciodată educate, și vei găsi inteligență pură.

Am auzit o anecdote:

O femeie încerca să deschidă o conservă și nu își dădea seama cum s-o facă. Așa că se duse să se uite în carte de bucate. Până să se uite ea în carte, bucătăreasă a și deschis conserva. Femeia s-a mirat: „Cum ai făcut?“, a întrebat-o ea pe bucătăreasă. Aceasta a răspuns: „Coniță, când nu știi să citești, trebuie să-ți folosești inteligența“.

Da, avea dreptate. Când nu știi să citești, ce altceva poți să faci decât să-ți folosești inteligența? Când știi să citești, nu e nevoie să fii intelligent, cărtile se ocupă de tot.

Ai observat următorul lucru? Când o persoană începe să dactilografeze, își pierde caligrafia; scrisul de mâna nu mai e frumos. Nu mai e nevoie de el – treaba o face mașina de scris. Dacă ai în buzunar un calculator, uiți matematica, nu mai ai nevoie de ea. Mai devreme sau mai târziu toată lumea va purta la ea computere mici, care vor conține toate informațiile necesare, și atunci nu va mai fi nevoie deloc ca oamenii să fie inteligenți. Computerele vor prelua funcția inteligenței.

Du-te la oamenii primitivi, la oamenii needucați, la țărani, și vei găsi o inteligență subtilă. Da, e adevărat, ei nu sunt informați, asta e drept, dar sunt fantastic de inteligenți. Inteligența lor e ca o flacără care nu scoate fum.

În clipa în care
ai devenit educat,
ai devenit mărginit.

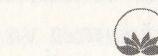
Din anumite motive, societatea i-a făcut rău ființei umane. Ea vrea ca omul să fie sclav, vrea ca omului să-i fie mereu frică. Ea vrea ca omul să fie lacom, să fie ambicioz, să fie veșnic în competiție. Ea nu vrea ca omul să fie iubitor – vrea ca el să fie plin de mânie și de ură. Ei îi trebuie oameni slabii, oameni care imită, copii la indigo. De asta omului i-a fost distrusă inteligența.

Meditația e necesară doar pentru a drege ce a stricat societatea. Meditația e negativă; ea neagă stricăciunea, distrugе boala. Și odată boala dispărută, starea de bine a omului se manifestă de la sine.

În ultimul secol s-a mers prea departe; educația universală a fost o calamitate. Și nu uita că eu nu sunt împotriva educației, eu sunt împotriva *acestei* educații. Există posibilitatea unui alt gen de educație, o educație care să te ajute să-ți asculti inteligența, nu să-o distrugi; care să nu te împovăreze cu lucruri inutile, care să nu te împovăreze cu cunoștințe inutile, care să nu te împovăreze deloc, ci mai degrabă să te ajute să fii mai radios, mai proaspăt, mai Tânăr.

Educația actuală te face doar capabil de a memora. Acea educație te va face capabil de mai multă claritate. Educația actuală îți distrugе inventivitatea. Acea educație te va ajuta să devii mai inventiv.

De exemplu, educația care mi-ar plăcea să existe în lume nu-i va cere unui copil să răspundă în felul vechi, stereotip.

Educația actuală
te face doar capabil
de a memora.

Educația actuală
îți distrugе
inventivitatea.

Ea nu va încuraja repetarea papagalicească. Ea va încuraja inventivitatea. Chiar dacă răspunsul inventat nu e la fel de corect precum cel copiat, copilul care a dat un răspuns nou la o problemă veche va fi apreciat. Se înțelege că răspunsul copilului nu poate fi la fel de corect ca răspunsul lui Socrate – firește, un copil mic nu e Socrate. Răspunsul nu poate fi atât de exact ca al lui Albert Einstein, e normal. Dar e o prostie să ceri ca răspunsul copilului să fie la fel de corect ca al lui Albert Einstein. Dacă copilul este inventiv, el se îndreaptă în direcția cea bună; într-o bună zi va deveni un Albert Einstein. Dacă încearcă să creeze ceva nou, în mod natural are limitele lui, dar tocmai încercarea lui de a crea ceva nou trebuie apreciată, trebuie premiată.

Educația nu trebuie să fie competitivă. Omul nu trebuie să fie judecat în comparație cu alții oameni. Competitivitatea este foarte violentă și foarte distructivă. Cineva nu e bun la matematică și este numit mediocru. Și s-ar putea ca el să fie bun la tâmplărie, dar nimeni nu se uită la asta. Cineva nu e bun la literatură și e numit prost, însă s-ar putea să fie bun la muzică, la dans.

O educație adevărată îi va ajuta pe oameni să-și găsească acea viață în care să fie pe deplin vii. Dacă un copil se naște pentru a fi tâmplar, atunci asta este ceea ce trebuie să facă. Nimeni nu trebuie să-l forțeze să facă altceva. Lumea asta poate deveni o lume grozavă, intelligentă dacă un copil e lăsat să fie el însuși, dacă e susținut în toate privințele și dacă nu se bagă nimeni peste el. De fapt, dacă nimeni nu manipulează copilul. Dacă el vrea să fie dansator, e bine, e nevoie de dansatori. În lume e

nevoie de mult dans. Dacă el vrea să fie poet, bine; e nevoie de multă poezie, poezia nu e niciodată destulă. Dacă el vrea să se facă tâmplar sau pescar, foarte bine. Nu e nevoie să ajungă președinte sau prim-ministru.

În momentul de față totul e cu susul în jos. Cel care voia să se facă tâmplar a ajuns doctor; cel care voia să devină doctor s-a făcut tâmplar. Toată lumea e în locul altcuiva – de aici atâtă lipsă de inteligență: fiecare face treaba altcuiva. Odată ce începi să vezi asta, vei înțelege de ce oamenii se comportă neintelligent.

În India, după sute de ani de meditație profundă, s-a găsit un cuvânt: *Swadharma*, natura proprie. El conține mari implicații pentru o lume viitoare. Krishna a spus: *Swadharame madhanam shreyah*: „E bine să mori în propria ta natură, urmându-ți natura proprie”. *Per dharma bavaha baha*: „Natura altuia este foarte periculoasă”. Nu deveni imitator. Fii tu însuți.

Omul și-a pierdut complet viziunea propriei realități. Adeptii zen spun: Caută-ți fața originală. Află care e autenticitatea ta. Cine ești? Dacă nu știi cine ești, viața ta va fi un lung sir de accidente, și orice ți se întâmplă, nu vei fi niciodată mulțumit. Singurul gust al vieții tale va fi nemulțumirea.

Poți să vezi acest lucru privind în jurul tău. De ce atât de mulți oameni arată indiferență, plăcăci, aşteptând să treacă ziua cumva? Pierd un timp extrem de valoros, pe care nu-l vor putea recupera, și trec prin viață cu atâtă indiferență, de parcă ar aştepta moartea. Ce s-a întâmplat cu foarte mulți oameni? De ce nu au aceeași prospetime ca a copacilor? De ce omul nu are același cântec

ca păsările? Ce s-a întâmplat cu făpturile umane? S-a întâmplat un lucru: omul a tot imitat. Omul a încercat să devină altcineva. Nimeni nu e el însuși. Fiecare bate la ușa altcuiva; de aici nemulțumirea, indiferența, plăcăci, neliniștea.

Un om intelligent va încerca să fie el însuși, indiferent de preț. Un om intelligent nu va imita niciodată, nu va copia. Nu va repeta papagalicește. Un om intelligent își va asculta chemarea și va acționa în conformitate cu ea, indiferent de risc.

Riscul există! Atunci când îi copiezi pe alții, riscul e mai mic. Când nu copiezi pe nimeni ești singur, iar asta e un risc. Dar viața li se întâmplă numai celor care trăiesc periculos.

De ce omul
nu are același
cântec ca păsările?
Ce s-a întâmplat
cu făpturile
umane?

Inteligenta
înseamnă încre-
dere în propria
ființă. Inteligența
înseamnă aventură,
emoție, bucurie.

Inteligenta
înseamnă să
trăiești clipa și
să nu-ți bați capul
cu privire la viitor.

Viața li se întâmplă numai celor care sunt aventurieri, curajoși, îndrăzneți – numai lor li se întâmplă viața. Celor lipsiți de entuziasm nu li se întâmplă viața.

Inteligenta înseamnă încredere în propria ființă. Inteligența înseamnă aventură, emoție, bucurie. Inteligența înseamnă să trăiești clipa și să nu-ți bați capul cu privire la viitor – trecutul nu mai este, viitorul încă nu a venit. Inteligența înseamnă să profiți din plin de clipa